

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Enevold Sørensen): Lønningerne for Lærerne ved Blindeinstituttet ere ordnede ved Love af samme Dato og i det hele paa samme Maade som for Lærerne ved Døvstummeanstalterne, og dette Lovforslag gaar i Overensstemmelse hermed ud paa at give dem den samme Lønningforbedring, som er foreslaaet i det Lovforslag, som nys blev behandlet. Som særlig for dette Forslag skal jeg dog nævne Bestemmelsen om, at de 3 Musiklærere skulle stilles lige med det øvrige Lærerpersonele, saaledes at de faa kongelig Udnævnelse og Pensionsret i samme Omfang som det. Endvidere tillægges der den Lærer, som tillige fungerer som Inspektør, et Tillæg af 600 Kr. aarlig. Noget tilsvarende findes ikke paa den nu gældende Lov om Blindeinstituttet. Jeg tør haabe, at samme særlig gunstige Modtagelse, som blev det nys behandlede Lovforslag til Del, ogsaa maa blive dette til Del.

Goos: Jeg kan med Hensyn til dette Lovforslag henvise til de samme Grunde til Fremme af det, som jeg anførte overfor det nys behandlede. Det eneste særlige Punkt er, som den højtærede Minister fremhævede, Bestemmelsen om de tre Musiklærere. Noget tilsvarende kommer selvfølgelig ikke frem i det Lovforslag, der handler om Døvstummeanstalterne. Sagen er den, at Blindeinstituttet er organiseret paa en noget anden Maade end disse Anstalter. Foruden den egentlige Skoleafdeling, som svarer til det, man har for de døvstummes Vedkommende, er der ved Blindeinstituttet to højere Afdelinger til Uddannelse henholdsvis i Haandværk og Musik. De omfatte et treaarigt Kursus, som er af den allerstørste Betydning. Saaledes som Forholdene nu have udviklet sig, er der god Grund til at indrømme Musiklærerne, som fungere ved en af de nævnte højere Afdelinger af Blindeinstituttet, den samme Stilling som de Lærere, der ere ansatte ved Skoleafdelingen. For de Lærere, der ere ansatte ved de højere Kursus i Haandværk, er der sørget ved § 6; de vedblive vel at være Bestillingsmænd, men kunne nu faa Pension, hvad der selvfølgelig for dem har stor Betydning. Jeg skal anbefale dette Lovforslag til hurtig Fremme uden Udvalg.

S. Jensen: Hvad der kunde siges til Anbefaling af det Forslag, vi nylig behandlede, kan ogsaa siges til Anbefaling

af dette, og jeg vil derfor paa det bedste anbefale det ligesom det foregaaende til hurtig Fremme.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til 2den Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Handel med samt Ind- og Udførsel af Landbrugsprodukter.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 81 ff., Udvalgets Betænkning i Tillæg B.)

Udenfor Betænkningen var der intet Ændringsforslag stillet.

Lovforslagets Indhold, de stillede Ændringsforslag samt Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til 3die Behandling sattes til Forhandling under et.

Formanden: Jeg gør opmærksom paa, at ved Begyndelsen af Ændringsforslaget under Nr. 16 Ordene: „som nyt Stykke indsættes“ ere udfaldne. Denne Trykfejl rettes herved.

Ordføreren (Rasmussen-Vanddamgaard): Som det vil ses af Betænkningen, har Udvalget opnaaet Enighed om Ændringsforslagene undtagen paa et enkelt Punkt. En saadan Enighed kan jo kun glæde os, og den skyldes i første Linie den Imødekommen og Fordragelighed, der er vist saavel af den højtærede Landbrugsminister som af hvert enkelt af Udvalgets Medlemmer. Et Lovforslag som det her foreliggende kan jo komme til at gribe ret stærkt ind paa forskellige Omraader, men om det bliver affattet i en mere eller mindre god Form, vil altid være af Betydning, og det har derfor været Udvalgets Opgave at gøre Bestemmelserne saa lidt generende for Handel og Omsætning som i det hele taget muligt. Den Hovedbetragtning, der har gjort sig gældende, har været den, at kun danske Landbrugsprodukter af dyrisk Oprindelse, som ere egnede til Menneskeføde, baade her i Landet og i Udlandet bør kunne sælges som danske